

# ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι: . . . Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν . . . . . 15

264—Γραφεῖον ἑδ. Ἑρμοῦ—264

Οἱ μεταβάλλοντες κατοικίαν Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖον ἐγκαιρῶς πρὸς τακτικὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.

Μεγάλως χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀμεσὸς ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ μέλλοντος αὐτῶν προορισμοῦ. Εἶναι τῆς ὑψίστης σημασίας δι' αὐτοὺς νὰ λάβωσι τὴν ἐντύπωσιν τοῦ στιγμιαίου τοῦ μεγάλου ἐνεστώτος τῆς ζωῆς αὐτῶν. «Ἴδου τώρα καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδου τώρα ἡμέρα σωτηρίας. Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας σας». Ὁ Θεὸς ὅστις ὑπεσχέθη αἰώνιον ζῶν ἐἰς τὸν μετανοοῦντα, δὲν ὑπεσχέθη ἐτέραν ἡμέραν καθ' ἣν νὰ μετανοήσῃ τις. Ἐκ τῆς παρουσίας ὥρας ἴσως ἡ αἰωνιότης ἐξαρτᾶται. Ἐν τῇ κρίσει στιγμῇ τῆς νυκτὸς ἐκείνης, ἐν ἔτει 1741, ὅταν ὁ κόμης Λεσσωχ ἐπῆγε νὰ ὀδηγήσῃ τὴν περιγικήνησαν Ἐλισσάβετ τῆς Ῥωσίας εἰς τὸ ἀνάκτορον, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὸ δικαίωμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ κενοῦ θρόνου, εὗρεν αὐτὴν ἀναποφάσιστον καὶ ἀρνούμενην νὰ μεταβῇ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ κόμης ἀνέσυρε δύο εἰκόνας, τὰς ὁποίας διέταξε νὰ τῷ παρασκευάσωσι, καὶ ἔθηκεν αὐτὰς ἐνώπιον αὐτῆς. Ἐν τῇ μιᾷ, εἶδεν ἑαυτὴν ὑπὸ τὸ βασιανιστήριον, καὶ τὸν κόμητα ἐπὶ ἐνὸς ἱκρίωματος· ἐν τῇ ἐτέρᾳ εἶδεν ἑαυτὴν ἀναβαίνουσαν εἰς τὸν θρόνον ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν τοῦ λαοῦ. Ἐπέτυχεν αὐτῇ νὰ ἐκλέξῃ τὴν θέσιν τῆς. Ἐξελέξατο τὸν θρόνον, καὶ τῇ ἐπαύριον ἦτο αὐτοκράτειρα πασῶν τῶν Ῥωσιῶν. Δὲν πρέπει ὅθεν καὶ ἡμεῖς νὰ πράξωμεν ὁμοίως; «Ὡς θέσωμεν ἐνώπιον ἡμῶν ἀφ' ἐνὸς τὴν μέλλουσαν αἰωνίαν βάσανον, καὶ ἀφ' ἐτέρου τὰς τιμὰς καὶ τὴν χαρὰν ἣτις περιμένει ἡμᾶς ἐὰν ὦμεν πιστοὶ καὶ εὐλαβεῖς· καὶ ὡς ἐκλέξωμεν. «Ἔως πότε χωλαίνετε μεταξὺ δύο φρονημάτων; ἐὰν ὁ Κύριος ᾖ ἡμεῖς Θεός, ἀκολουθεῖτε αὐτόν· ἀλλ' ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἀκολουθεῖτε τοῦτον». «Εἴθε, λέγει ὁ Χριστὸς εἰς τὴν ἐν Λαοδικαίᾳ ἐκκλησίαν,

νὰ ᾗ σο ψυχρὸς ἢ ζεστός· οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω νὰ σᾶς ἐξέμεσω ἐκ τοῦ στόματός μου».

## ΜΝΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΓΑΜΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΣΙΝΑΙΣ

Ἡ μνηστεία ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ τῆς Σινικῆς, ἥτις γίνεται παρὰ τῶν γονέων χωρὶς τῆς γνώσεως ἢ συναινέσεως τῶν κυρίως ἐνδιαφερομένων μερῶν, εἶναι οὐχ ἥττον ὑποχρεωτικὴ αὐτοῦ τοῦ γάμου. Δὲν δύναται νομίμως νὰ διαρρηχθῇ καὶ σπανίως ματαιοῦται. Εἶναι συνηθέστερον εἰς τὸν σύζυγον νὰ πωλήσῃ τὴν σύζυγον αὐτοῦ ἢ ὅσον εἰς τὴν κόρην νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν ὑποσχέσεων τὰς ὁποίας οἱ γονεῖς ἐποίησαν δι' αὐτήν. Ἡ μόνη προσφυγὴ ἥτις ἀφίεται εἰς νυμφευθεῖσαν μετὰ συζύγου μισουμένου εἶναι νὰ αὐτοχειριασθῇ, ἢ νὰ διάγῃ τοσοῦτον ἀπρεπῆ βίον ὥστε νὰ πωληθῇ εἰς ἑτερόν τινα ἄνδρα.

Ἴδου δὲ καὶ ἱστορικὸν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου:

Πλούσιός τις ζῶν παρὰ τῇ ἐπαρχίᾳ Φάου Θαὶ εἶχε πρωτεύουσαν σύζυγον, καὶ διαφόρους ἄλλας δευτερευούσας συζύγους. Ἡ πρώτη εἶχε ἓνα μόνον υἱόν, ἐνῷ αἱ ὑποδεέστεραι εἶχον διαφόρους. Ἡμέραν τινα εὐπορὸς ἄνθρωπος, ἐκ πόλεως ἀπεχούσης μίαν ἡμέραν, ἦλθε δι' ὑποθέσεις του εἰς Φάου Θαὶ, καὶ ἐκάθισε συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ ἀνωτέρου κυρίου ἐν τῷ γραφείῳ του ἐνῷ ὁ υἱὸς τῆς πρωτεύουσας συζύγου τότε ζωντὸς τετραετὴς παῖς, ἐπαίξε περὶ τὸ δωμάτιον. Τὸ κάλλος τοῦ παιδὸς εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπισκέπτου, καὶ ἀνέφερεν ὅτι καὶ αὐτὸς εἶχε θυγατέρα τῆς αὐτῆς ἡλικίας. Συμφωνία μετ' οὐ πολὺ ἐκλείσθη μεταξὺ τῶν δύο πατέρων καθ' ἣν τὰ τέκνα θὰ ἐνυμφεύοντο ὅταν ἡ δέουσα ἡλικία ἤρχετο, πρὸς τοῦτο δὲ ἐτελεσθήσαν αἱ ἀναγκαῖαι τῆς μνηστείας τελεταί. Μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν οὐδεμία ἐκτετε ἔλαβε χάραν συνάφεια ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἡ κόρη ἀνεπτύχθη δι'